

לחם, מלחמה

מאפיית "דואט" באשדוד הגישה תביעה נגד אחד המשווקים שלה לשעבר, בטענה כי הקים חברה מתחרה באמצעותה מכר במרכולים לחם שיפון רוסי עם שם ואריזה זהים • הוא מנגד תבע את הבעלים על עמלות שלא שולמו • בית המשפט פסק לטובת המשווק, המאפייה חויבה בסכום של כ־62 אלף שקל

לימור תורג'מן

מאפיית "דואט" באשדוד ניסתה להוציא צו מניעה נגד משווק שעבר עימה בעבר בטענה כי העתיק ממנה את לחם השיפון המוכר שלה וגרם לה לנזקים כלכליים כשעזב בפ"תאומיות. בית משפט השלום באשדוד רחה את התביעה של המאפייה ואף חייב אותה לפצות את המשווק בתביעה נגדית שהגיש על אי תשלום עמלות.

ביוני 2010 חתמה מאפיית "דואט" שבא"זור התעשייה הצפונית על הסכם שיווק עם ח' על פי ההסכם, תמורת כל כיכר לחם שתמכר יקבל ח' עמלה של 1.2 שקלים. עוד הוסכם כי ח' יוכל לרכוש לחמים מהמאפייה במחיר מופחת, אותם הוא יוכל לשווק באופן עצמאי.

בתביעה שהגיש ח' נגד המאפייה הוא טען כי מספר חודשים לאחר ההסכם סירבו הבעלים לשלם לו את מלוא העמלות, על אף שהתריע על כך מספר פעמים. לטענתו, המאפייה העבירה לידיו ארבעה צ'קים רחויים והפצירה בו להמשיך לעבוד איתה, תוך הסדרת שאר חובותיה כלפיו.

באפריל 2011 הפסיק ח' את ההתקשרות עם המאפייה בטענה כי לא הסדירה את החובות כלפיו. באמצעות עו"ד אבי טויוזר הגיש ח' תביעה כספית בסך כ־17 אלף שקל

מאפיית "דואט". בית המשפט מצא הבדלים מהותיים באריזות וברכיבים

לטענת התובעת, השם "נבסקי" הוא שילוב של שם משפחתו ושם בנו של בעלי המאפייה. המשווק הוכיח כי "נבסקי" הוא שם גנרי ללחם שיפון רוסי שמקורו ברובע נבסקי בסנט פטרסבורג

בגין עמלות שלא שולמו ובגין עוגמת נפש. בכתב ההגנה טענו בעלי המאפייה שעזיבתו הפתאומית גרמה לאובדן שני לקוחות, אחד מהם הוא סניף של טיב טעם ברעננה. עוד טענו הבעלים כי המשווק חייב להם כסף ולא להפך. לטענתם, שיעור ההחזרות של הלחמים שלא נמכרו היה אמור לעמוד על עשרה אחוזים, וכל החזרה מעבר לכך חייבה את א' לשפות את המאפייה בסכום של 5.5 שקלים. המשווק הכחיש את הטענות של המאפייה והבעלים התקשו להוכיח לבית המשפט את ההיגיון בדרישה לקבל שיפוי של 5.5 שקל

לים על כל כיכר שלא נמכרה כשהעמלה תמורת מכירת הלחם עומדת על 1.2 שקלים בלבד.

בתביעה נגדית שהגישה המאפייה נגד המשווק נטען כי לאחר שסיים עימה את ההתקשרות הקים חברה בשם "טעמי הכפר" ובאמצעותה שיווק לחם שיפון רוסי שהוא העתיק של "לחם נבסקי" אותו היא מייצרת. לטענת התובעת, השם "נבסקי" הוא שילוב של שם משפחתו ושם בנו של בעלי המאפייה. המשווק הוכיח כי "נבסקי" הוא שם גנרי ללחם שיפון רוסי, הנפוץ במספר מקומות ברוסיה ושמקורו ברובע נבסקי בסנט פטרסבורג, הקרוי על שם המצביא הרוסי אלכסנדר נבסקי. המשווק טען עוד כי ניתן למצוא מגוון של מתכונים להכנת הלחם ברשת האינטרנט.

במאפייה טענו כי האריזה של חברת "טעמי הכפר" דומה מאוד לאריזה שלהם ומבלבלת לכאורה את הלקוחות. בית המדפט בחן את שתי האריזות והגיע למסקנה כי יש ביניהן הבדלים משמעותיים בשימוש בפונט, במיקום הכותרת "לחם שיפון" ואף ברכיבים.

בית המשפט קיבל את גרסתו של המשווק ורחה את התביעה של מאפיית "דואט". הוא פסק למשווק פיצוי בסך 17 אלף שקל וחייב את המאפייה גם בתשלום הוצאות משפט בסך 45 אלף שקל. ■

עו"ד טויוזר. דומה אבל לא בדיוק

צילום: ח' צ